

Welteruste

De wiend den weijt,
de meulen dreijt
En Frans stut druk te werke
Iever het ie in 't muldersvak
Dat kunde ien alles merke

Boere vraogen 'm te male
Jao, zit Frans, kom dalik mar
En zo'n mennig smoekelkwekske
Smiet den boer dan op de kar

Smoেকেle mos d'r veul gebeure
Vurral dor 't now ging tigge de Pruus
Oonderduikers won d'r ok heel wat
Beej de boere hier an huus

Um te werke vur die jonges
Stond Frans dan ok wer altied klaor
Ze kregen bonne net as de ander
Al ging 't mej mit groët gevaor

Hiël vurzichtig mos me werke
Went de Pruus den was gehaaid
Mer Goddank, ze hebbe hier nog nooit
Genne enne jong opgelaaid

Onverwachts mos dan de meule
Op onveilig komme staon
En dan wisse al die jonges
Dat 't tied was um te gaon

Eindelijk kwaam dan de invasie
En wiere weej toch ok bevrijd
Merum now vort gon te ruste
Dor was Frans nie toe bereid

Frans is toen gaon spionniere
Oonder 't granaatvuur mos ie dur
Um de goeie zaak te diene
Schrikte heej toch nurges vur

Driej november, vreijdagsaoves
Ik herinner 't mej toch zo goed
Kwam hej dan ok wer zegge
Dat ie wegging, alliën, te voet

Alliën dur ennen doonkre naacht
Mos heej dur de lienie hin
'n groëte taak ging hej verrichte
Opgewekt en blij van zin

Ien 't kort en ernstig wördje
Went lang het ie genne tied
Mondag zal 't werre of dinsdag
Vurdat geej me wer ziet

Dat won dan zien leste woorde
Die weej huurde nog van 'm
Nog en handdruk, welteruste
Frans was weg, kumt heej werum?

Mondag op mondag zien verstreken
Mer 't duurde toch zo lang
Tot de paoter os kwaam zegge
Dat ze Frans gevoonte han

Frans, geej ziet dor neergeschoten
Vur 't gehiële vaderland
Weej hebbe ow nog meuge kieke.
Mer toch, 't gut bove os verstand

Den goeie tied den is vurbeej
Dat geej dor stond te male
Frans is now dood, Frans is now weg
O.L. Hier den kwaom 'm hale

Unne harde slag is dit gewist
Mer God hit 't toch gegeve
't Is toch mit Ziene wil gegaon
Dat geej zo vroeg al most sterve

Weej zien dan nor de kerk gegaon
Vur ow begreffenis
Veul minse won dor ok beej
Mer aoveral was droefenis

An 't graf wier toen nog gesproke
Dur de kappelaon en un officier
Jong en ald stond hos te schreuwe
Umdat geej weg ziet, weg van hier

Vandaag, nege mart, owwe verjaordag
Kunne weej nie same viere
Mer now zien ze in den hemel
vur ow enne krans an 't siere

Nog gen drie-en- twintig jaor
En al weggerukt uut 't huus
An de toffel, ow plek is ope
't Is zo stil, zo leeg, hier thuus

Ien de volle bloei van 't laeve
Jao, toen 't laeve pas begos
Ziedde geej al motte sterve
Niemand den 't begriepe kos

Wer weijt de wiend, wer dreijt de meule
Ge kunt 't zien van wied en zied
Mer zondags stut ie ien de rouw
Heej is de jonge mulder kwiet

Welteruste, zien leste woordje
Mer niemand haaj d'r erg ien
Dat dat lachende welteruste
Vur de iëwigheid zeuj zien

Welteruste, Frans, welteruste ien
't gebed vergaete weej ow niet
Welteruste, rust ien vrede
Van ow jongste zuster let